

Love, som for en længere Tid bevilge Udgifter, hvad enten de ere i Form af Lønninger eller af Arbejder, som strække sig ud over en længere Tid, have faaet en saadan Stilling, at Rigsdagen, her navnlig Folkethinget, ikke uden meget alvorlig Overveielse og ikke uden i ganske særegne Undtagelsestilfælde i Finansloven bør fravige, hvad der saaledes engang for længere Tid er fastsat. Det forekommer mig, at denne min Udtalelse maa være saa klar, at i alt Fald den meget ubillige Bestyrelse, som blev fremfat af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. W. Rimestad), at jeg skulde have tænkt paa at ville fornægte Rigsdagens grundlovmæssige Ret, derved maa falde bort; jeg veed ikke, hvorledes jeg skulde være kommen til at staae som den, der vil fornægte Grundloven eller Rigsdagens Ret. — Mit Ønske ved denne Leilighed har kun været som nyt Medlem, der ikke, som Hans Majestæts Regjering, er bundet ved de tidligere stedsfundne Forhandlinger, ved tidligere stedsfundne Overenskomster og Compromisser, at udtale, at jeg, som tidligere af mig udtalt, havde den hjættreste Anskuelse, at der ikke var nogen Fare ved at lade Regjeringen gjøre en Udgift i Kraft af en af Rigsdagen vedtagen og af Kongen stadfæstet Lov, selv om der i den ikke findes en Bevillingsparagraf, og selv om Udgiften ikke er opført paa Aarets Finanslov; idet jeg nemlig troer, at Rigsdagen har havt den tilbørlige Indflydelse paa Sagen for det første Finansaar, ved at vedtage Loven, og at den beholder denne Indflydelse i alle de følgende Finansaar derved, at Udgifterne naturligviis ville falde ind under det næste Aars Finanslov og saa fremdeles. Det forekommer mig, at dette er en Anskuelse, som kan præterere at være klar; om den er rigtig eller urigtig, skal jeg nu ikke indlade mig i nogen videre Discurs om. Jeg har kun villet fremhæve, at naar man her i Thinget følger de forstjellige Præcedenter i denne Sag, saa stæer det for mit Vedkommende med det Forbehold, at jeg ikke troer, at der er nogen Fare ved at gaae den anden Vej.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at jeg ikke finder mindste Anledning

til, paa Grund af de her foreliggende Poster om nogle smaa Sædtillæg og Beregninger af Huusleiegodtgjørelser o. s. v., at gaae ind paa Spørgsmaal som dem, her ere blevne reiste; jeg behøver ikke at tilføje, at Ingen uden Regjeringen selv er berettiget til at udtale Regjeringens Mening, og altsaa ei heller noget Medlem her i Thinget, og det allermindst, naar Regjeringen er saa stærkt repræsenteret her, som i dette Tilfælde.

C. W. Rimestad: Den ærede Minister har saa vist Ret, som det er forunderligt, at man har forsøgt at lade Slaget nu staae. Jeg havde ifinde, lige til de Udtalelser, vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), vare Gjenstand for mit første Foredrag, at holde mig aldeles udenfor Striden, vel vidende, at den nødvendigtviis senere vilde blive tagen op igjen, og at der da kunde ventes en Afgjørelse, fordi der forelaa noget Virkeligt at stemme om. Foruden dette har jeg kun at bemærke, at der dog vist maa være en større Forskjel mellem det første og andet Foredrag, vi hørte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), end den, at han glemte i det første, hvad han sagde i det sidste Foredrag, at Rigsdagen maatte handle efter moden Overveielse, og i saa Fald maa jeg bede den ærede Rigsdagsmand om Undskyldning for, at jeg har misforstaaet ham saa stærkt, som jeg gjorde. Jeg maa have misforstaaet ham meget stærkt, stærkere, end det forekommer mig, det kunde være Tilfælde, fordi han første Gang undlob at sige, hvad han sidste Gang accentuerede meget stærkt, at Rigsdagen ikke uden moden Overveielse kunde ved Finansloven gjøre en Forandring i de Love, hvorom der var Tale.

Tscherning: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) har nu flyttet sig over fra Retsgebetet hen paa Hensigtsmæssighedsgebetet, og det vil jeg her ikke videre omtale, det behøves heller ikke. Da den ærede Rigsdagsmand var paa Retsgebetet, saa fulgte den ærede Indenrigsminister ham meget nøie med „Ja!“, „Hør!“ etc. (Indenrigsministeren: Det er ikke saa!) . . . jeg troer